

Moïse, Marc Chagall

Un homme qui répond à Dieu

Moïse à la tête du peuple hébreu

Le passage biblique ci-dessous nous montre dans quelles conditions, Moïse a reçu sa mission de libérateur.

Il n'hésite pas à argumenter avec Dieu pour refuser cette charge. Cette attitude met en exergue une des qualités les plus fortes de cet homme : l'humilité et l'effacement de soi -cette mission revenait normalement à Aaron, son grand frère.

פרשת שמות פרק ג

(יא) ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים:
 (יב) ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה:
 (יג) ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים:
 (יד) ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם:
 (טו) ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יקוק אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר:

פרק ד

(א) ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יקוק:
 (ב) ויאמר אליו יקוק <מזה> מה זה בידך ויאמר מטה:
 (ג) ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו:
 (ד) ויאמר יקוק אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו:
 (ה) למען יאמינו כי נראה אליך יקוק אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב:
 (ו) ויאמר יקוק לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג:
 (ז) ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו:
 (ח) והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון:
 (ט) והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת:
 (י) ויאמר משה אל יקוק בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי:
 (יא) ויאמר יקוק אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יקוק:
 (יב) ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר:
 (יג) ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח:
 (יד) ויחר אף יקוק במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו:
 (טו) ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון:
 (טז) ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים:
 (יז) ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת: פ

Exode, chapitre 3

11) Moïse-dit au Seigneur: "Qui suis-je, pour aborder Pharaon, et pour faire sortir les enfants d'Israël de l'Egypte?"

12) Il répondit : "C'est que je serai avec toi, et ceci te servira à prouver que c'est moi qui t'envoie : quand tu auras fait sortir ce peuple de l'Egypte, vous adorerez le Seigneur sur cette montagne même."

13) Moïse dit à Dieu : "Or, je vais trouver les enfants d'Israël, et je leur dirai : le Dieu de vos pères m'envoie vers vous. S'ils me disent : Quel est son nom ? Que leur dirai-je ?"

14) Dieu répondit à Moïse : "Je suis l'Etre invariable!" Et il ajouta : "Ainsi parleras-tu aux enfants d'Israël C'est l'Etre invariable qui m'a délégué auprès de vous. "

15) Dieu dit encore à Moïse : "Parle ainsi aux enfants d'Israël : l'Eternel, le Dieu de vos pères, le Dieu d'Abraham, d'Isaac et de Jacob, m'envoie vers vous." Tel est mon nom à jamais, tel sera mon attribut dans tous les âges.

Exode, chapitre 4

1) Moïse prit la parole et dit "Mais certes, ils ne me croiront pas, et ils n'écouteront pas ma voix, parce qu'ils diront : L'Eternel ne t'est point apparu. "

2) Le Seigneur lui dit : " Qu'as-tu là à la main? " Il répondit : " Une verge."

3) Il reprit : " Jette-la à terre ! " Et il la jeta à terre, et elle devint un serpent. Moïse s'enfuit à cette vue.

4) Le Seigneur dit à Moïse: " Avance la main, et saisis sa queue ! (Il avança la main et le saisit, et il redevint verge dans sa main.)

5) Ceci leur prouvera qu'il s'est révélé à toi, l'Eternel, le Dieu de leurs pères, le Dieu d'Abraham, d'Isaac et de Jacob.

6) "Le Seigneur lui dit encore: " Mets ta main dans ton sein." Il mit sa main dans son sein, l'en retira, et voici qu'elle était lépreuse, blanche comme la neige.

7) Il reprit: «Replace ta main dans ton sein.» Il remit sa main dans son sein, puis il l'en retira, et voici qu'elle avait repris sa carnation.

8) Eh bien ! S'ils n'ont pas croyance en toi, s'ils sont sourds à la voix du premier prodige, ils devront céder à la voix du dernier.

9) Que s'ils restent incrédules en présence de ces deux prodiges et s'ils n'écoutent pas ta voix, tu prendras des eaux du fleuve et tu les répandras à terre; et ces eaux que tu auras prises du fleuve deviendront du sang sur la terre.

10) Moïse dit à l'Eternel : "De grâce, Seigneur! Je ne suis habile à parler, ni depuis hier, **ni depuis avant-hier**, ni depuis que tu parles à ton serviteur; car j'ai la bouche pesante et la langue embarrassée."

11) L'Eternel lui répondit : "Qui a donné une bouche à l'homme? Qui le fait muet ou sourd, clairvoyant ou aveugle, si ce n'est moi, l'Eternel ?

12) Va donc : je seconderai ta parole, et je t'inspirerai ce que tu devras dire. "

13) Il repartit : " De grâce, Seigneur ! Donne cette mission à quelque autre! "

14) Le courroux de l'Eternel s'alluma contre Moïse, et il dit : " Eh bien! C'est Aaron ton frère, le Léviste, que je désigne! Oui, c'est lui qui parlera! Déjà même il s'avance à ta rencontre, et à ta vue il se réjouira dans son cœur.

15) Tu lui parleras, et tu transmettras les paroles à sa bouche; pour moi, j'assisterai ta bouche et la sienne, et je vous apprendrai ce que vous aurez à faire.

16) Lui, il parlera pour toi au peuple; de sorte qu'il sera pour toi un organe, et que tu seras pour lui un inspireur.

17) "Cette même verge, tu l'auras à la main, car c'est par elle que tu opéreras les miracles."

▪ **Commentaire de Rachi, chapitre 4, verset 10**

Ni depuis avant-hier : (...) et tout ceci parce qu'il ne voulait pas prendre une importance plus grande que celle d'Aaron, son frère qui était plus âgé que lui et qui était prophète. (...)